

йли́ да́ва ни сýла и́ крѣпость да ги тѣрпиме, за да се бу́достоиме послѣ на поголѣмо добро, и́ли́ ны́и избавлѣба ѿ нѣхъ со съ неизречённата негова мілость.

Прѣжде всѣхъ Обаче дѣлженствѹваме, да припадаме непрестанно на бѣзмѣрната негова благость, и да го молиме да ни помага, зада тѣрпиме искѹшениѧта, въ който да можеме да сохранябаме всегдѣ и неговите законы, и пребываюваме въ исполненїето добродѣтелей: защото безъ Божијата помошь не можеме да направиме никогда иѣкое добро.

Дѣлженствѹваме по това да го любиме помногѡ ѿ всички дружи работы, ѿ вселѣ душѣ и сѣрдца, защото въ достоинъ єнъ всакија любве за бѣзмѣрните неговы совершёнства, и защото и єнъ ны любитъ и непрестанно ны благодѣтелствѹва.

Сосъ внутренните таковы мѣдробанїа, си-
рѣчъ, со съ благоговѣнїе, благопокорство, страхъ
и благоразумїе, со съ подчиненїе, со съ вѣра и
любовь къ Богу, дѣлженствѹваме єщѣ да при-